

der er blevet lagt frem og diskuteret i dag. Når vi har fået en ny regering efter et kommende valg, skal vi huske det, så fremsætter vi igen et sådant godt og fornuftigt forslag, så vedtager vi det, og så kan vi jo føre en fornuftig politik, når vi har fået et andet flertal. Det bliver en dejlig dag.

Jeg ser allerede frem til den dag heroppe fra Folketingets talerstol, og jeg kan love jer alle sammen: Den dag kommer, hvor vi vedtager noget, der er lige så fornuftigt som dette her. Vi må så bare håbe, at de mennesker, som har hiv/aids i dag, kan vente så længe. Det tror jeg desværre ikke de kan, men det øger jo bare behovet for at få væltet den borgerlige regering så hurtigt som muligt.

Man bliver altså lidt træt, når man skal høre på alle mulige pseudoforklaringer fra udviklingsministeren og fru Pia Larsen om, at der er en helt forkert balance, at der er meget overdreven fokus på behandling, og at der burde være mere fokus på forebyggelse. Det er også blevet sagt af nogle af de andre ordførere, men selve behandlingsaspektet er det altså også nødvendigt at kigge på. Hvis der er et land, hvor alle skolelærerne dør af hiv/aids, bliver man da nødt til at tage fat på den problemstilling. Man kan ikke bare skyde forslaget i skoene, at der er en ensidig fokus på behandling, for det er fuldstændig usagligt og absurd.

Der står i forslaget, at Folketinget opfordrer regeringen til at gennemføre en markant og styrket indsats for at bekæmpe hiv/aids blandt verdens fattigste med en ekstrabevilling på i alt 1 mia. kr. i årene 2006-2009. Jeg synes måske, det er svært at kalde en ekstra milliard i årene 2006-2009 for en markant indsats, men o.k., det er et skridt i den rigtige retning. Det er vi i Enhedslisten glade for, og vi vil selvfølgelig støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mogens Lykketoft.

Mogens Lykketoft (S):

Tak til fru Margrethe Vestager, hr. Steen Gade og hr. Rune Lund for helhjertet tilslutning til de holdninger, der ligger bag forslaget, og til nødvendigheden af at øge indsatsen på aids-området. Vi er selvfølgelig indstillet på – når det kommer dertil, at vi finder et flertal, der vil finde pengene – at diskutere, hvordan vi helt præcis skal balancere mellem de forskellige former for

indsats, derunder den globale front kontra vores egen nationale indsats.

Kl. 20.05

Jeg ved ikke, om det er bevidst, men egentlig er der noget sigende ved, at vi kan bruge meget tid i den bedste og lyseste del af dagen, hvor der er mest medieopmærksomhed, til at diskutere meget små spørgsmål her i Folketingssalen. Men når vi kommer til nogle af de meget store problemer, der hærger denne verden, når vi som her kommer til den pest, der er ved at udrydde en stor del af befolkningen i Afrika, er vi kommet meget langt hen på aftenen, og interessen for det, der foregår i Folketingssalen, er røget meget, meget langt ned.

Det er beklageligt, fordi denne debat om ikke andet gerne skulle tjene til – som det blev sagt af en af ordførerne – at styrke den kollektive hukommelse og vise, hvor alvorligt dette problem er, og hvor dybtgående det er. Det er ikke bare en menneskelig tragedie, som er skyld i millioner af forældreløse børn, men også den virkelig store blokade for en hvilken som helst form for god økonomisk og social udvikling i en række af de lande, der er hårdest ramt. I virkeligheden er aids-epidemien jo noget, der lægger sig i vejen for en masse af det, vi gerne vil med vores udviklingsbistand, både i Danmark og i andre rige lande.

I virkeligheden er det jo også mærkeligt at høre den helhjertede tilslutning til 2015-målsætningen fra stort set alle i Folketinget. Jeg hørte statsministerens varme tale om nødvendigheden af en øget Afrikainsats, men så fik vi at vide fra Venstres ordfører, at forslaget bare er fremsat, fordi vi vil løfte niveauet for indsatsen. Ja, det er rigtigt, og det er også konsekvent, i modsætning til det, regeringen gør, når den i højstemte vendinger taler varmt for det, når det gælder om at lave reklamefremstød, men ikke følger op med aktiv handling.

Så vil jeg også godt gøre den bemærkning, at jeg overhovedet ikke kan identificere mig med udviklingsministerens betragtninger om, at vi lægger for lidt vægt på forebyggelse. Der står ikke noget om i forslaget, at der skal tages en eneste krone fra forebyggelse, tværtimod. Men som også andre ordførere har været inde på, har vi selvfølgelig forståelse for, at forebyggelse af den sociale katastrofe, som aids-epidemien er udtryk for i en stor del af Afrika, også kræver en behandlingsindsats, der er meget stærkere end den nuværende.